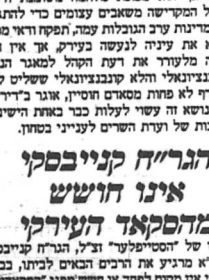
מועמר קדאפי בעקבות סאדם?

מאת שאול שיף

במשך שנים רבות בנה "המסוזב מבגדד" מכונת מלחמה אדירה מתחת לאפן של מדינות המערב ובעידודן של חלק מהן, ועתה הן מוצאות עצמן מופתעות מהעוצמה הקטלנית הנוראה הזו. והכתרת אגב, אך לא־לא חשובה, מתבדר עתה, כי "האייזוקסים" למיניהם והלוויינים למודניהם, אינם חברת־ביטוח מפני סיכוני שליט כלשהו, ומלחמת המפרץ היא הוכחה זוהמה. כי אין תחליף לנוהל האנושי, ושום אלקטרוניקה אינה יכולה לבוא במקומו.

השאלה המידית היא, מה מדינות כאה"ב וכבריטניה מוכנות לעשות עתה, לפני שיהיה מאוחר מידי, כדי לעצור מטורף אחר, ששמו מועמר קאדפי, שליט לוב, ההלך בדרכו של סאדם חוסיין. מי שיבדוק היטב יגמא כי לא מעט מהחברות הגרמניות שעבדו בשורותו של סאדם

מועמר קדאפי בעקבות סאדם?

חוסיין, נתנו את שרותיהן הטובים גם לקאדפי הבוגה אף הוא מכונת מלחמה משומנת היטב. ישראל המקדישה משאבים עצומים כדי להתגונן בפני מדינות ערב הגובלות עמה, תפקח ראוי מכאן ולהבא את עיניה לנעשה בעיקר, אך אין היא פטורה מלעודד את רעת הקהל למאבר הנשק הקונבנציונאלי והלא קונבנציונאלי ששליט לוב, המטורף לא פחות מסאדם חוסיין, אוגר ב"דיינים" שלו. נוסא זה עשוי לעלות כבר באות הישיבות הקרובות של ועדת השרים לענייני בטחון.

הגר"ח קניבסקי אינו חושש מהסקאד העיראקי

בנו של "הסטייפלער" ז"ל, הגר"ח קניבסקי שליט"א מרגיע את הרבים הבאים לביתו, בבני ברק כי אין מקום לפחד או חשש מפני "הסקאדים". הוא עצמו, כך מספרים, בכל עת שנשמעת אזעקה, פותח את החלון ונעמד ליהי ושפתיו אומרות תפילה. הגר"ח קניבסקי נמנע מפעורבות פוליטיקות של הציבור החרדי ומהניאותו מקובלת לאו דווקא על המוחזים עם הציבור הליטאי.

משפחה מרובת־ילדים המתגוררת ברמת־אלחנן בבני־ברק, לא סרחה כלל לאסון אחר מחדרי דיור. כאשר בעיצומה של אזעקה נשאלה הכיצד? השיבה, כי הגר"ח קניבסקי שליט"א אמר כי אין צורך לאסון בבני־ברק את אחד החדרים ייתכן כי גם זה סיפור אחד מני רבים של רס"ן שמועתי אך הסיפור של המשפחה הנ"ל הוא "בדוק ומנוסה".

"טירטורי" השמאל הישראלי – וימשכו

בקרב ציבורים רחבים בישראל רווחת הדעה, כי השמאל הישראלי נמצא עתה בתוליך של "חזרה בתשובה", בעקבות ההזדהות המוחלטת של הרחב האש"פי – והוא רחוב ארוך – עם סאדם חוסיין. דעה זו מתבססת, בין היתר על התבטאויותיו המאוירוו של ח"כ יוסי שריד ומושכים בקט סופרים המקוריים אליו. אלא שחוג זה אינו משקף נאמנה את כת השמאלנים הקלאסית, שהתמיכה באש"פ של סאדם חוסיין, עקמצתו של משמר הרשבו"ה אישרה לעידים להכות באידים.

בריל תדשף גם את תמיכת המלחמה של העידים, המתבססת על ארבעה יסודות: התפיעה, ריכוז כוחות, הנוכח התניעה של האויב (תאת התבסס על גביא האיסלם מוחמד שכתב כי זהו העידים הזהיר של המלחמה); וניצול נבון של הפקיע בהתחפרות תוך ירתור על עליונות אווירית. "העידים לא בונים על עליונות אווירית, המפנים את עצמם על מובלטות זו בכוחות היבשה: המסוסים, הטילים, המיפקדות – הכל במחפרות עמוקות בתוך הקרקע, ולצורך זה מלווים את היחידות כוחות הנדסה, שתפקידם במלחמה באיראן היה לא רק לסייע בהצייה ביצות סוד איראן, אלא "לקבור" את הצבא מיד לאחר כל מהלך צבאי".

יחידות משמר הרפובליקה אומנו גם למלחמת לילה ולמלחמה בעצבות גדולות, מצויידות באלפי מובילים לתגרעה מאחר לאחר. אלא שהחמה היא, אומר בריל, שכל העיוויות האחרות שבנה סאדם, אינן איכותיות ויש סבירות כי יתפוררו מול מיתקפה מסיוורת.

בריל מגלה כי בעולם המערבי בכלל וגם בצה"ל, התפלגו לשתי אסכולות באשר להיערכות הצבאית העיקרית. זרם אחד סען כי לאחר המלחמה הקשה, בת 8 השנים, עם איראן, אין לעידק שום עניין להסתבך במלחמה נוספת. "הזרם השני, שאני השתייכתי אליו", אומר בריל, "גרס שלאחר תום המלחמה עם איראן הם יחפשו מלחמה לאומית נוספת. צדקה עשה עימנו הקב"ה שהיפנה את המאמץ המלחמתי שלהם כלפי כוויח, שאלמלא כן הם היו יוצאים למערכה על ירושלים.

"צריך לקחת את האיומים ברצינות"

האלוף (מיל) משה בריל אומר כי יש לקחת ברצינות את איומיו של סאדם, כפי שהיה צורך בעבר לקחת ברצינות את איומי סאדאת, ערב מלחמת יום כיפור. "הקרבי בעניין השתכנעתי שהיה קיים אצלנו זה מחשבתי שאסר שהעידקים לא מתכוננים לאיומים, ושזהו רק סס שפתיים כדי לצאת ידי חובה כלפי העולם הערבי. אבל מתברר שעריך להאמין להם. אסור להקל ראש בשאר איומיהם, ולמולנו עמדו לצה"ל המיטה חודשים מאז הפלישה העידקית לכוויית, כדי לשנות קונצפציה ולהיערך כראוי".

בריל משוכנע כי ישראל אכן תגיב, ושצה"ל מוכן להגיב, ושהתגובה תהיה קשה ביותר. אמנם ידיו של צה"ל אינן חפשיות להגיב מיד, בשל הצורך הברור בתיאום אסטרטגי עם ארה"ב, ונראה לו כי אחרי המהלמה יהיה צורך לחקד כיצד קרה שבכמעט למלחמה ללא תיאום אסטרטגי כזה שיאפשר לצה"ל תגובה מידית על המרובקציה העידקית. מכל מקום, הוא משוכנע שיש לגמול חזק לעידקים: "שעל כל טיל ששלחו אלינו יקבלו מכה היסטורית שתיזכר לדורות: יהיה זה אמנן לאחרי אם המלחמה הסתיים מבלי שיקבלו גמול מכשיב רציני, ושיהיה ברור שזהו מלאכת ידם של הישראלים. אם לא נעשה זאת, זה יעודד את כל מדינות ערב להתגרות בנו ביום מן הימים, ולבסוף יעודד את האינתיפאדה".

אגב, ישראל וגם ארה"ב יצטרכו לברוח לאחר המלחמה. מדוע היה המידע המודיעיני האמין והמהין בנוגע לעידק כה מועט. ישראל, למשל, אינה יודעת אם יש או אין אפשרות לסאם חוסיין לשגר לעברה טילי סקאד בעלי ראש נפץ כימי. ארה"ב אינה יודעת כמה מן המשגרים והמסוסים שהשמידו האמריקאים לא היו טילי ומסוסי רמה עשויים קרטון.

העידקים, מצידם, יודעים טוב מאד להכביד על אוסמי המידע. עידק היא אחת המדינות היחידות בעולם, שכל קודי הטלפון בה הם קודיים ואין בה שום תיקשורת אזרחית אלחוטית (בעוד שכל מערכת טלפונים נודמלית במערב, גם בישראל, בעיקר בתחום השיחות הבינעיריוניות, מושתת מטבעה על תיקשורת אלחוטית, שהיא זולה יותר ואמינה יותר, באין בה בעיות של ניתוק כבלים תת־קרקעיים.

סאם חוסיין קבר בעומק האדמה את כל מערכת הטלפונים העידקית – דבר המכביד על איסוף מודיעין ועל פגיעה בה בצרכים מלחמתיים וגם פיתח שיטה של הסמנת מרכזי הצבא שלו בעומק של 18 מטרים באדמה, באופן ששום טיל, גם החכם המשופר ביותר, לא יוכל להגיע אליו.

אבל תרף הקשיים המודיעיניים, משוכנעת צמרת צה"ל כי הצבא הוכן כראוי למטרות בזירה העידקית. רשות הזיבור דגנתנה מעתה לצמרת המדינית שתיתן את ההוראה.

במתרחש בו, אלא גם אזרחן האלופים ששפט מדיו. הוא השתתר כיודע ב־31 בדצמבר 1990 משירות סדיר שנמשך מאז קום המדינה, אף ויתר על תוספת השיחרור שהוצעה לו, כדי שיהיה תוספי להתבטא.

"האלוף (במיל.) בר־כוכבא": העידקים מצויינים במיגננה"

וכה אמר השבוע, כשתיאר את הצבא העידקי: "היו נסיונות לזיהול בעידקים ולראות בהם חיילים מוג ב'. העידקים טובים מאד במיגננה, ומומחים מסדירה ראשונה בהסקת לקחים. בה יכולתם יסדירים ורציניה. הם יודעים להציב מסקנות ולתקן את עצמם על פי תבניות ארוכות מוחד".

בצה"ל היו עדים, מיד לאחר תחילת המשבר במפרץ, עם פלישת עידק לכוויית, בצורך להתעדכן בנושא העידקי, ונערכו לקצינים בדמות הביניוניות והבכידות השתלמויות מזורזות "זהר הנוהר לשים עין עליו וללמוד אותו". לדברי בריל, "הערבות השתלמויות לו כושר לחימתם, תפיסות הקרב שלהם בהגנה ובהתקפה, על קרבות ש' ב־ש' (שיריון בשריון) שלהם. מאז נשתנתה הגישה שרוחה אצלנו, כאילו העידקים עוד יוסיפו זמן רב ללקק את פצעי מלחמתם באיראן, ולפיכך לא יהיו מעורים עוד שנים באוזרנו ולא נצטרך לטפל בהם".

סאם חוסיין פיזר אמנם 10 יחידיות בצבאו לאחר המלחמה באיראן, אך מיהר לבנות תרשות, וכיום יש לו 60 יחידיות. אולם רק אלה המאורגנות במסגרת משמר־רפובליה שלו, תן מונות 12־13 יחידיות, הינן איכותיות. יחידות עליית אלה מצויידות במיטב הציוד. הן נאמנות ללא סייג לדרוך העידקי. כיום הן נתונות להמצאות מסיוויות של בעלות הברית, בהיותן מוטיורות בכוויית, בקוי הגנה מול כוחות הקואליציה, וילישראל אין לצפות למגע עמן.

משמר הרפובליקה, אומר בריל, הוא לא רק מיטב כוחה הצבאי של עידק, אלא גם נתון למיקודו הישיר של סאם חוסיין. עקמצתו של משמר הרפובליקה אישרה לעידקים להכות באידים.

בריל תדשף גם את תמיכת המלחמה של העידקים, המתבססת על ארבעה יסודות: התפיעה, ריכוז כוחות, הנוכח התניעה של האויב (תאת התבסס על גביא האיסלם מוחמד שכתב כי זהו העידקי היחיד של המלחמה); וניצול נבון של הפקיע בהתחפרות תוך ירתור על עליונות אווירית. "העידקים לא בונים על עליונות אווירית, המפנים את עצמם על מובלטות זו בכוחות היבשה: המסוסים, הטילים, המיפקדות – הכל במחפרות עמוקות בתוך הקרקע, ולצורך זה מלווים את היחידות כוחות הנדסה, שתפקידם במלחמה באיראן היה לא רק לסייע בהצייה ביצות סוד איראן, אלא "לקבור" את הצבא מיד לאחר כל מהלך צבאי".

יחידות משמר הרפובליקה אומנו גם למלחמת לילה ולמלחמה בעצבות גדולות, מצויידות באלפי מובילים לתגרעה מאחר לאחר. אלא שהחמה היא, אומר בריל, שכל העיוויות האחרות שבנה סאדם, אינן איכותיות ויש סבירות כי יתפוררו מול מיתקפה מסיוורת.

בריל מגלה כי בעולם המערבי בכלל וגם בצה"ל, התפלגו לשתי אסכולות באשר להיערכות הצבאית העיקרית. זרם אחד סען כי לאחר המלחמה הקשה, בת 8 השנים, עם איראן, אין לעידק שום עניין להסתבך במלחמה נוספת. "הזרם השני, שאני השתייכתי אליו", אומר בריל, "גרס שלאחר תום המלחמה עם איראן הם יחפשו מלחמה לאומית נוספת. צדקה עשה עימנו הקב"ה שהיפנה את המאמץ המלחמתי שלהם כלפי כוויח, שאלמלא כן הם היו יוצאים למערכה על ירושלים.